

Lietuvos Respublikos Prezidentės inauguracija

Vrš. Eugenijaus Žygičio nuotr.

Liepos 12 d. vyko išrinktosios Lietuvos Respublikos Prezidentės Dalios Grybauskaitės inauguracijos ceremonija. Vilniaus arkikatedros bazilikos aikštėje vyko iškilminga Lietuvos ginkluotųjų pajėgų vėliavų ir būrių rikiuotė. Lietuvos kariuomenės kariai ir kiti ginkluotųjų pajėgų atstovai pagerbė Prezidentę ir vyriausiąją ginkluotųjų pajėgų vadę, Prezidentei buvo pristatyti Lietuvos ginkluotųjų pajėgų vadai.

Lietuvos ginkluotųjų pajėgų rikiuotėje stovėjo Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopa, motorizuotosios pėstininkų brigados „Geležinis Vilkas“, Kari-

nių oro pajėgų, Karinių jūrų pajėgų, Sausumos pajėgų, Krašto apsaugos savanorių pajėgų, Logistikos valdybos, Mokymo ir personalo valdybos, Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos kariūnų, Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino štabo bataliono, taip pat Viešojo saugumo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos, Valstybės sienos apsaugos tarnybos, Policijos departamento vėliavos ir būriai.

Po Lietuvos ginkluotųjų pajėgų pristatymo Simono Daukanto aikštėje vyko Lietuvos Respublikos Prezidentės rūmų perdavimo ceremonija, kurioje dalyvavo Lie-

tuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopa ir Lietuvos kariuomenės orkestras. Garbės sargyboje stovėjo kariai, vilkintys atkurtais XIV amžiaus riterių šarvais, simbolizuojančiais Lietuvos karybos ir valstybingumo tradicijas. Ceremonijos metu Garbės sargybos kuopos kariai iškilmingai nuleido kadenciją baigusio Prezidento Valdo Adamkaus vėliavą ir pakėlė Prezidentės Dalios Grybauskaitės vėliavą. Nuaidėjo trys istorinio pabūklo salvės, kurias atliko Kauno istorijos klubo prie Vytauto Didžiojo karo muziejaus nariai.

KAM inf.

Lietuvos kariuomenės vadas gen. mjr. Arvydas POCIUS

Gimė 1957 05 14 Klaipėdoje. 1975 m. baigė Klaipėdos 18-ąją vidurinę mokyklą.

1975–1979 m. studijavo Lietuvos valstybiniame kūno kultūros institute, Kaune. Įgijo dėstytojo trenerio specialybę, o Instituto Karinėje katedroje – mechanizuotųjų šaulių būrio vado kvalifikaciją ir SA atsargos leitenanto laipsnį.

1996–1997 m. išėjo Generalinio štabo tarnybos tarptautinį kursą Bundesvero vadovavimo akademijoje Hamburge, VFR.

2003–2004 m. išėjo Strateginių studijų kursą JAV Sausumos pajėgų karo koledže, Pensilvanijoje.

2005–2007 m. studijavo Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institute Tarptautinių santykių ir diplomatijos programą. Įgijo politikos mokslų magistro laipsnį.

1979–1985 dirbo laisvųjų imtynių treneriu Kaune, 1985–1987 – savanoriškos sporto draugijos „Nemunas“ olimpinio rezervu mokyklos dziudo treneris dėstytojas, 1987–1991 – Kūno kultūros ir sporto komiteto dziudo ir savigny nos imtynių vyriausiasis treneris.

1990 m. vasario 16 d. A. Pocius viešai atsisakė sovietų armijos karininko priesaikos ir karinio laipsnio, o sausio 11 d. prisiekė Lietuvos Respublikai kaip eilinis savanoris, parlamento gynėjas. 1991–1993 – SKAT štabo Organizacinio skyriaus viršininkas, štabo viršininko pavaduotojas, l. e. štabo viršininko pareigas, 1994–2002 – štabo viršininkas, SKAT (KASP) vadas, 2002–2003 – Rytų karinės apygardos vadas, 2004–2007 – Lietuvos kariuomenės Lauko (Sausumos) pajėgų vadas, nuo 2007 iki paskiriant kariuomenės vadu – NATO Sąjungininkų transformacijos vadavietės štabo viršininko pavaduotojas kariniam švietimui ir mokymui.

Loretos Keršytės nuotr.

Baigė: Mobiliuosius tarptautinius gynybos vadybos kursus Gynybos resursų vadybos institute, Lietuvoje – 1993 m., kursų NATO gynybos koledže Romoje (Italija) – 1995 m., Vyresniųjų karininkų kursų Džordžo Maršalo saugumo studijų Europoje centre Garmiše, (Vokietija), Aukštesniuosius tarptautinius gynybos resursų vadybos kursus JAV, Monterėjuje, Kalifornijoje. Kursus pagal NATO vadovavimo programą Jungtinės Karalystės gynybos akademijoje Shrivenhamo mieste, JK, – 2008 m.

Apdovanotas Vyčio kryžiaus IV laipsnio ordinu, Sausio 13-osios atminimo, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių medaliais, Krašto apsaugos sistemos lygmens medaliu „Už nuopelnus“, Rusijos kariuomenės išvedimo iš Lietuvos atminimo ženklų; Šaulių žvaigždės ordinu ir kitais apdovanojimais.

Pirmasis Lietuvos karininko laipsnis suteiktas 1991 12 30, 2004 m. tapo brigados generolu, 2009 m. – generolu majoru.

Žmona Namida. Vaikai – Tadas (g.1980), Akvilė (g.1983).

Laisvalaikis: medžioklė, žūklė, sportas. Dziudo juodojo diržo lygmens meistras; turi laisvųjų imtynių meistro vardą.

Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjungos narys.

Alytiškiai – Žalgirio žemėje

Gr. Vilius DŽIAVEČKA

„Savanorio“ korespondentas

Liepos 18-19 dienomis 30-ies Dainavos rinktinės 103 kuopos karių grupė ir 14 jų šeimų narių dalyvavo Žalgirio mūšio inscenizacijoje Griunvaldo lauke. Savanoriai ten nuvyko kaip žiūrovai, o pačioje kautynių inscenizacijoje dalyvavo dešimt XIV a. LDK karių uniformomis vilkinčių Garbės sargybos karių ir dvidešimt penki brolijos „Viduramžių pasiuntiniai“ atstovų.

Ekskursiją Savanorių pajėgų vadas plk. Antanas Plieskis ka-

riams pažadėjo dar sausio mėnesį, kai geriausia pripažintai 103 kuopai buvo įteikta KASP vadovybės dovana – naujas kompiuteris. Savanorių pajėgų štabas savanoriams skyrė autobusą, o draudimo, maitinimo ir apgyvendinimo išlaidas sumokėjo patys kariai.

Anot kuopos vado vyr. ltn. Ramūno Murauskio, kariai labai patenkinti šiuo renginiu:

– Savanoriai dėkingi vadui už galimybę pamatyti šį renginį ir stengiasi, kad kuopa išliktų geriausia Savanorių pajėgose, o ministrės sausio mėnesį įteiktas kalavijas ir kitąmet liktų Alytuje.

Apdovanojimai

KASP vadas apdovanojo medaliu „Už pasižymėjimą“:
vrš. Rimą Kazlauską;

medaliu „Už pavyzdinę tarnybą“:
vyr. srž. Mindaugą Kilną, vyr. srž. Rimantą Maksvytį, gr. Inga Kauniene, gr. Giedrę Stonkienę;

medaliu „Už pavyzdinę kario savanorio tarnybą“ (15-os metų):
vrš. Rolandą Aleknavičių, j. srž. Audrių Žašną, gr. Algį Godaitį;

medaliu „Už pavyzdinę kario savanorio tarnybą“ (10-ies metų):
gr. Aidą Juodžiukyną, j. srž. Jevgenijų Malyševą, j. srž. Audrių Banį, gr. Ramūną Budreckį, gr. Kęstutį Kukuraitį, gr. Gediminą Meškauską, gr. Marijų Ponomariovą, eil. Modestą Gajauską;

medaliu „Už pavyzdinę kario savanorio tarnybą“ (5-erių metų):
srž. Arvydą Mikalauską, j. srž. Vytautą Globį, gr. Kęstutį Butkų, gr. Marijų Montvilą, gr. Valdą Sedlorį, eil. Ramūną Račą, eil. Vidmantą Vainauską, gr. Justiną Vielių, gr. Remigijų Šiaučiuoną, gr. Vidą Tautkę, eil. Vaidą Rutkauską, eil. Aurimą Slavinską;

padėkos raštu:

mjr. Egidijų Budraitį, mjr. Antaną Jonušauską, kpt. Mindaugą Četavičių, vyr. ltn. Vytautą Vinicką, j. psk. Valdą Kondziulevičių, j. srž. Antaną Brazaitį, Astą Kazlauskienę, kpt. Gerardą Sutkų, vrš. Dainių Vilčinską, srž. Saulių Barzduką, j. srž. Vidmantą Andrijūną, gr. Virgaudą Staniulį, eil. Gražvydą Brajinšką.

Dragūnų diena

Dragūnų bataliono kovinę vėliavą perėmė mjr. Saulius Paliulis. Centre – KASP vadas plk. Antanas Plieskis.

Ingos Šmitienės nuotr.

Violeta BUTENIENĖ

Butigeidžio dragūnų mokomojo bataliono Karių kultūros ir poilsio organizavimo grupės viršininkė

2009 m. liepos 17 d. Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Butigeidžio dragūnų mokomajame batalione – neeilinė diena. Minint Lietuvos vardo tūkstantmetį, ką tik pasikeitus Lietuvos prezidentui, batalione taip pat vyko iškilminga vadovybės pasikeitimo ceremonija. Vado pareigas eiti oficialiai paskirtas jau kurį laiką šias pareigas laikinai ėjęs bataliono štabo viršininkas majoras Saulius Paliulis.

Ši proga sutapo su bataliono 17-osiomis įkūrimo metinėmis, kurias tradiciškai bataliono kariai kasmet pamini iškilminga rikiuote. Į dvigubą šventę atvyko laikinai einantis Sausumos pajėgų vado pareigas plk. Sergejus Draščiuikas, Krašto apsaugos savanorių pajėgų vadas pulkininkas Antanas Plieskis, buvę bataliono vadai,

Krašto apsaugos savanorių pajėgų rinktinių vadai, Klaipėdos miesto administracijos direktorius Aloyzas Každailevičius, kiti miesto įstaigų atstovai ir svečiai.

Kariuomenės ir KASP vadų medaliais bei padėkomis apdovanojami nusipelnę bataliono kariai ir darbuotojai. Naujasis vadas įteikė bataliono vado padėkas kariams ir darbuotojams.

Iškilmių metu pagerbtas ir bataliono įkūrėjas bei pirmojo vado plk. ltn. Rimanto Baltušio atminimas. Ant jo atminimui skirta paminklo padėta gėlių kompozicija.

Po iškilmingos rikiuotės bataliono kariai, darbuotojai ir svečiai buvo pakviesti į iškilų pievoje prie šalia batalione telkšančio tvenkinio. Visus linksmo ir naujai paskirtą vadą savo koncertu sveikino pop grupė „Yva“.

Liaudies patarlė byloja: „Gera pradžia – pusė darbo“... Belieka palinkėti, kad mjr. Sauliui Paliuliui ši pradžia būtų sėkminga.

*Skaudžią netekties valandą, mirus mylimai mamai, nuoširdžiai užjaučiame
kpt. Virginijų Vainauską.*

KASP štabas

Panevėžyje sutiktas paskutinis misiją Kosove baigęs būrys

Vyčio rinktinės karių pagrindu suformuotas būrys KFOR-20 buvo paskutinis Lietuvos karių būrys, dalyvavęs NATO taikos palaikymo pajėgų operacijoje Kosove

Liepos 8 d. Panevėžyje vyko misiją Kosove baigusio 20-osios pamainos Lietuvos karių būrio KFOR-20 sutikimo ceremonija. Ceremonijoje kariams buvo įteikti medaliai už tarptautines operacijas, kiti apdovanojimai. Iškilnėse dalyvavo krašto apsaugos viceministras Vytautas Umbrasas, l. e. kariuomenės vado pareigas flotilės admirolas Kęstutis Macijauskas, Krašto apsaugos savanorių pajėgų štabo viršininkas plk. ltn. Vaidotas Malinionis, kiti Krašto apsaugos ministerijos ir kariuomenės atstovai.

Vyčio rinktinės karių pagrindu suformuotas trisdešimties karių būrys KFOR-20 buvo paskutinis Lietuvos karių būrys, dalyvavęs NATO taikos palaikymo pajėgų (angl. Kosovo Force) operacijoje Kosove, bendro Lenkijos ir Ukrainos bataliono POLUKRBAT sudėtyje. KFOR-20 būrio misija buvo trumpesnė nei ankstesnių būrių – ji truko mažiau nei tris mėnesius.

– Dėkoju jums už atliktą pareigą ir suprantu jūsų jausmus, galbūt net ir tam tikrą nusivylimą, kad pradėta misija teko nutraukti ir sugrįžti anksčiau laiko, – kalbėjo KASP štabo viršininkas plk. ltn. Vaidotas Malinionis. Ir jūs, kruopščiai bei sąžiningai rengdamiesi misijai ir vykdamai į Kosovą, ir mes, esantys pajėgų štabe, nežinojome, kad situacija susiklostys būtent taip ir bus priimtas toks politinis sprendimas, kurį mes, kariai, privalome ne tik vykdyti, bet ir teisingai, kaip ir pridera sąmoningiems piliečiams, suprasti.

Kai pirmieji lietuvių KFOR būriai vyko į Kosovą, padėtis taip pat buvo sudėtinga. Kraštas dar priklausė Serbijai, o jūs sugrįžote jau iš Kosovo respublikos, nepriklausomos, tarptautinės bendruomenės pripažintos, valstybės, kurioje padėtis stabilizavosi. Mes galime džiaugtis, kad stabilizavimo procese yra ir Lietuvos karių indėlis. Tikėkime, kad Kosovo gyventojai neužmirš, jog sunkiu metu jiems pagalbos ranką ištiesė ir lietuviai.

Nuo 2004 metų Lietuvos misi-

ja Kosove buvo patikėta Savanorių pajėgoms. Per tą laikotarpį ten pabuvojo savanoriai iš visų rinktinių ir absoliuti dauguma tarnavo gerai, niekuo nenusileisdami reguliariųjų pajėgų kariams. O tai dar kartą parodo ne tik gerą individualių karių savanorių kovinį ir moralinį pasirengimą, bet ir visų pajėgų lygį ir brandą.

Ačiū visiems, atlikusiems savo pareigą, kaip dera Lietuvos valstybės kariui.

Jūsų patirtis, įgyta tiek pasirengimo laikotarpiu, tiek pačioje misijoje nenueis pernėk. Ji pravers ne tik kasdieninėje tarnyboje savosiose kuopose, – sakė plk. ltn. V. Malinionis.

Lietuva tarptautinėje taikos palaikymo operacijoje Kosove dalyvauja nuo 1999 metų. Nuo to laiko KFOR tarnavo apie 900 Lietuvos karių, 600 iš jų – POLUKRBAT bataliono sudėtyje. (pusė iš jų – KASP kariai).

Sprendimą mažinti karių skaičių Kosove Lietuva priėmė atsižvelgdama į sumažėjusį Lietuvos gynybos biudžetą ir į siekį įgyvendinti prisiimtus karinius įsipareigojimus Afganistane. Sprendimas dėl Lietuvos karinio indėlio Kosove mažinimo buvo priimtas atsižvelgiant į saugumo situaciją Kosove ir konsultuojantis su Lenkijos ir Ukrainos partneriais. KFOR būrio misija Kosove baigta. Kariai ją įvykdė garbingai ir profesionaliai.

Išvedusi karių būrį, Lietuva Kosove tęs dalyvavimą NATO vadovaujamos mokymų grupės (angl. NATO Training Team-Kosovo) programoje, kurios užduotis padėti rengti naujas šalies saugumo pajėgas. Dabar Kosove tarnauja viena mokymo grupė, sudaryta iš penkių karinių instruktorių.

„Savanorio“,
KAM inf.

Plk. ltn. Vaidotas Malinionis: „Ačiū už tarnybą!“

Vrš. Eugenijaus Žygaičio nuotr.

Partizanų atminties įamžinimas

Liepos 4 d. Vilkaviškio rajono Trilaukio kaime pašventintas paminklas Tauro apygardos Vytauto rinktinės Kęstučio tėvūnijos partizanų žūties vietoje.

Paminklus – vienodus visoje Lietuvoje – stato Gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centras. Vilkaviškio rajone tokie paminklai, menantys Suvalkijos žmonių kovas

už Lietuvos laisvę, jau stovi Sarmaciūnų ir Patilčių kaimuose. Paminklą Trilaukyje pašventino Monsinjonas dim. plk. Alfonsas Svarinskas.

„Savanorio“ inf.

Anykščių rajono ypatumai

Kpt. Virgilijus RUDOKAS

Vyčio rinktinės štabas

2009 m. liepos 4 d. Vyčio rinktinės kariai, civiliai darbuotojai su šeimos nariais rinkosi Panevėžio geležinkelio stotyje. Taip prasidėjo tradicinis rinktinės karių ir darbuotojų sąskrydis. Tik šiais metais nuspręsta sąskrydį organizuoti ne tradiciškai, vienoje vietoje, o vykdamas žygius, žaidimus paliekant vakarui, įkūrus stovyklą.

Pirmasis etapas – 60 km. Kelionė siaurojo geležinkelio traukiniu iš Panevėžio į Anykščius. Dvi valandas kelionės metu vyko „antrųjų“ pusių ir vaikų pristatymas rinktinės kolektyvui. Visiems dalyviams buvo įteikti skiriamieji ženklai – skarelės su vardais. Jas visi rišėjo iki pat sąskrydžio pabaigos.

Antrasis etapas – 10 km. pėsčiųjų žygis Anykščių šileliu. Aplankytas didžiausias Lietuvos akmuo Puntukas. Baigiantis žygiui buvo įveikta ir vandens kliūtis – Šventosios upė. Perkėloje buvo ištemtas 70 m. trosas ir, naudojant alpinistinę įrangą, vyko persikėlimas. Visiems sėkmingai persikėlus į kitą krantą pabaigėme žygį iki numatytos stovyklavietės, kur ir įsikūrėme. Vakare užkūrę laužą organizavome žaidimus ir nugalėtojams dalijome prizus.

Trečiasis etapas – 20 km. žygis baidarėmis Šventosios upe. Liepos 5-osios ryte, atsikėlę ir supakavę savo daiktus, sėdome į baidares ir išplaukėme tęsti numatyto žygio. Plaukimas su įvairiais nuotykiams, išlipi-

mais į krantą ir žaidimais vyko iki 19.00 val. Atvykus į stovyklą mūsų jau laukė iškūrenta pirtis (įrengta mikroautobuse), užkurtas laužas. Čia toliau tęsėsi įvairūs žaidimai.

21.00 val. stovėdami prie laužo sugiedojome Lietuvos himną. Taip prisijungėme prie viso pasaulio lietuvių, kurie didžiuojasi Lietuva.

Baigiantis vakarui, visiems sąskrydžio dalyviams, suaugusiems ir vaikams, buvo įteikti suvenyriniai medaliai, liudijantys, kad medaliu turėjo įveikti 60 km. – traukiniu, 10 km. – pėsčiomis, ir 25 km. – baidarėmis.

Liepos 6 d. ryte, sutvarkę stovyklavietę, grįžome namo. Pailsėję ir gerai nusiteikę visi lauksime kito sąskrydžio.

Dariaus ir Girėno apygardos 2-osios rinktinės vadas mjr. Romualdas Moldaris

Gimė 1970 m. balandžio 22 d. Biržų rajono Spalviškių kaime. 1988 m. baigė Panevėžio 84-ąją profesinę technikos mokyklą, tarnavo Sovietų armijoje, iš kurios grįžęs 1991 m. gegužės 12 d. tapo savanoriu, paskirtas Panevėžio rinktinės Pasvalio kuopos kuopininku. 1993-1994 m. vadovavo Pasvalio kuopai, 1994-1996 m. – Panevėžio rinktinės 51 batalionui. 1996 m. neakivaizdžiai baigė Lietuvos karo akademijos I pakopą, suteiktas leitenanto laipsnis, paskirtas Tauragės rinktinės Mokymo centro viršininku. 2000-2001 m. – Žemaičių rinktinės štabo S3 skyriaus viršininkas, 2001-2005 m. – rinktinės štabo viršininkas, 2005 m. paskirtas Butigeidžio dragūnų mokomojo bataliono štabo viršininku. 2005 m. baigė Klaipėdos universiteto Pedagogikos fakultetą. Mokėsi įvairiuose kursuose užsienyje: Danijoje (1996, 1998), Švedijoje (2002), Prancūzijoje (2003-2004).

Apdovanotas Savanorio kūrėjo medaliu.

Butigeidžio dragūnų mokomojo bataliono vadas mjr. Saulius Paliulis

Gimė 1966 m. sausio 24 d. Kelmės raj. Kuršų kaime. 1986 metais baigė Kauno kūno kultūros institutą, įgijo kūno kultūros dėstytojo kvalifikaciją. 2009 metais baigė Baltijos gynybos koledžą.

Nuo 1991 m. tarnauja Lietuvos kariuomenėje. Baigęs LR karininkų kursus tarnavo Klaipėdos apskrities komendantūroje – specialistu; MPB „Geležinis Vilkas“ Klaipėdos MDB – Rikiuotės skyriaus viršininku; MPB „Žemaitija“ G1 skyriaus viršininkas; Vakarų karinėje apygardoje G1 skyriaus viršininku; LDK Butigeidžio dragūnų batalione – štabo viršininku; NATO G3 skyriaus karininku MNC NE štabe; Butigeidžio dragūnų mokomojo bataliono štabo viršininku, Butigeidžio dragūnų mokomojo bataliono vadu.

Mjr. S. Paliulis – vedęs, augina dvi dukras ir sūnų.

Apdovanotas Savanorio kūrėjo medaliu, Žūvančiųjų gelbėjimo kryžiumi ir kitais apdovanojimais.

Vyčio rinktinės kariai su šeimomis – Anykščių siaurojo geležinkelio stotyje.

J. psk. Petro Jodenukio nuotr.

PAG-10 kariai perduos simbolines draugystės apyrankes Afganistano vaikams

Vyr. lt. Skomantas POVILONIS

PAG-10 visuomenės informavimo karininkas

Birželio 23 d. tarptautinei misijai Afganistano Goro provincijoje besirengianti 10-oji Lietuvos karių pamaina (PAG-10) pradėjo vykdyti akciją „Dovanoti draugystę“.

Akcijos metu Lietuvos vaikai kviečiami sukurti draugystės apyrankes ir padovanoti jas Afganistano Goro provincijoje augantiems vaikams.

PAG-10 atstovai lankėsi Nemunaitėje (Alytaus r.) įsikūrusioje Marijampolės krašto skautų stovykloje, kur pristatė akciją, jos tikslus, papasakojo stovyklautojams apie Lietuvos vadovaujamą misiją Goro provincijoje, Lietuvos karių gyvenimą šioje Rytų valstybėje, vietos žmones, jų papročius, gamtą.

Marijampolės krašto stovykloje buvo apsistoję daugiau nei pusantro šimto skautų, suvažiavusių iš Vilkaviškio, Šakių, Marijampolės, Pilviškių, Prienų, Išlaužo, Seirijų, Višakio Rūdos, Kazlų Rūdos, Kalvarijos, Birštono. Per keleto dienų stovyklautojai pagamino

beveik šimtą draugystės apyrankių ir dar tiek pat atviručių su linkėjimais savo bendraamžiams Afganistano Goro provincijoje.

Akcijos koordinatorius PAG-10 civilių ir karių bendradarbiavimo skyriaus viršininkas kpt. Vaidas Šepkus minėjo, jog Afganistano vaikams labai svarbu gauti šias smulkias draugystės reiškančias dovanėles. „Šio krašto kultūroje, dėmesys kitiems žmonėms bei draugystė turi ypatingą reikšmę, žmonės labai komunikabilūs, vertina bendravimą, tam skiria labai daug laiko. Tikimės, kad šios apyrankės, linkėjimai bus tarsi simbolinis pakvietimas, bendrauti ir draugauti, o tai Goro provincijos gyventojų yra labai vertinama“ – sakė karininkas.

Šiuo metu Afganistano Goro provincijoje yra daugiau nei šimtas tūkstančių moksleivių. Situacija Afganistano, o ypač Goro provincijos, mokyklose yra labai bloga – didesnė dalis mokyklų neturi pastatų, trūksta kvalifikuotų mokytojų, moksleiviai nėra aprūpinti mokyklinėmis prekėmis, dauguma vaikų neturi šiltų drabužių. Goro provincijoje veikia apie 600 moky-

klų, tik pusšimtis jų yra įsikūrę pastatuose, likusios dirba tarptautinės bendruomenės padovanotose palapinėse arba atvirame lauke.

2009 m. lapkričio mėnesį misiją Afganistano Goro provincijos atkūrimo grupėje pradės 10-oji Lietuvos karių pamaina, kurios pagrindą sudarys Kraš-

to apsaugos savanorių pajėgų kariai.

Lietuvos vadovaujama civilinė bei karinė PAG misija pradėjo veikti 2005 m. birželio mėnesį. Pagrindinė PAG užduotis – padėti Afganistano valdžiai plėsti įtaką provincijoje, užtikrinti saugumą ir sudaryti tinkamas sąlygas provincijai atkurti.

Afganistano vaikams labai svarbu gauti šias smulkias, draugystę reiškančias dovanėles.

J. psk. Linos Ambroževičiūtės nuotr.

Mūsų kuopos

Mažeikių kuopos savaporiai kaupia patirtįJ. srž. **Kristina SMULKYTĖ**

Žemaičių rinktinės 305 kuopa

Lietuvos kariuomenėje praūžusios reformos neaplenkė ir žemaičių krašto. Nors laikui bėgant trys kuopos performuotos į šiuo metu likusią vieną 305-ąją, Mažeikių savaporiai nenuleidžia rankų ir rodo savo užsispyrimą ne tik įvairiuose kursuose, savanorių sporto žaidynėse, tarptautinėse pratybose, bet ir kasdieninėje tarnyboje.

Kuopos kariai glaudžiai bendradarbiauja su Telšių apskrities Žemaitijos šaulių 8-ąja rinktine. Jau kone tradicija tapo kuopos karių dalyvavimas sukarintose šaulių rengiamose stovyklose vaikams. Nestokojantys žinių kariai veda paskaitas karine tematika, pakviesti neatsisako padėti ir ciliniuose šaulių mokyklose.

Srž. Erikas Pocius, dar praėjusiam dešimtmėčiui nusprendęs suderinti du dalykus – karjerą ir pareigą tėvynei, – tebederina jau 12 metų. Atsakingas pareigas „Mažeikių naftos“ bendrovėje einantis savaporis, pratybų metu nestokojantis nei jėgų, nei ryžto – puikus pavyzdys kiekvienam kuopos kariui. Visada energija trykštantis ir besišypsantis pirmo būrio būrininkas neseniai suorganizavo kuopoje virvės traukimo komandą. Triūsas nenuėjo veltui – komanda rinktinės savanorių žaidynėse, virvės traukimo rungtyje, jau praėjusiais metais buvo nugalima. Šiemet ne tik virvės mažeikiškiai nepaleido iš rankų, kol nepajuto pergalės skonio, bet pasižymėjo visose rungtyse ir tapo absoliučiais rinktinės sporto žaidynių nugalėtojais. Erikas šypsosi: „Nors virvės traukimo komandą subūriau tik prieš trejus metus, jau galime pasidžiaugti nemažais laimėjimais ne tik Savanorių pajėgų, bet ir kituose sportiniuose renginiuose“.

Paklaustas apie kuopoje tvyrančią

Gr. **Rolandas Malakauskis**

atmosferą, daug patirties turintis Erikas neslepia: „Nuo tarnybos pradžios daug kas pasikeitė – kuopos pavadinimas, vadai, kariai, tačiau pas mus vyrauja puiki nuotaika. Visada mėgstu pajuokauti, pasidalyti smagiais prisiminimais ir nuotykiams, galbūt todėl ir bendrauti tarpusavyje yra lengva, bet kai reikia tikrai negailiu griežtų žodžių savo kariams“.

Gr. Rolandas Malakauskis yra vienas pirmųjų kuopoje išvykęs į tarptautinę taikos palaikymo misiją Afganistane. Atlikęs privalomąją tarnybą Karaliaus Mindaugo motorizuotame pėstininkų batalione, Rolandas nusprendė dar patarnauti ir Savanorių pajėgose gimtajame mieste. Po metų išvyko į misiją Afganistane, kur vykdė kulkosvaidininko pareigas. Paklaustas, kuo skiriasi kasdienybė misijoje nuo kasdienybės kuopoje, antrojo būrio trečio skyriaus skyrininkas patikino, kad labiausiai skiriasi tai, jog čia tarnyba nėra reguliari, o ten kitaip, užduotis vykdyti reikia kasdien. Veiksmai daugmaž panašūs kaip ir per pratybas Lietuvoje. Nors tarnyba Rolandui labai patinka, į misiją vaikinai antrą kartą nebevyktų. Šiuo metu atostogaujantis, o nuo rudens studijuoti ketinantis savaporis teigia: „...per daug tam paaukoji. Aš pradėtu kitą gyvenimo etapą“. Rolando nuomonė apie merginas kariuomenėje

griežta: „...jos žlugdo karių moralę. Papildomi sunkumai, nes merginos dažnai stabdo, tad tenka derintis prie jų tempo. Reta kuri atitiktų mano išivaizduojamus „standartus“.

Šiuo metu būrininko pareigas einantis gr. Šarūnas Juodelis, su žmona auginantis dvi atžalas, dirba ir mokosi Klaipėdoje. Tarnybą Savanorių pajėgose pradėjo, nes, kaip ir daugelis tuo metu, pamanė, kad tai bus puiki proga išsisukti nuo privalomosios karinės tarnybos ir neprarasti darbo, tačiau jau pirmosiomis tarnybos dienomis kuopoje suprato – tokiam gamtos vaikui kaip jis, tai puikus laiko praleidimas su draugais, naujos žinios karinėje srityje ir, be abejo, pilietinės pareigos (kaip „tikro“ vyro) atlikimas. Tarnybą pradėjęs 2000-ųjų metų gegužę, vis dar būdamas kandidatas į savanorių pajėgas, gavo darbą Klaipėdoje. Tačiau per kelis mėnesius taip susidraugavo su tuometine 1023 kuopa, kad važinėjimas iš Klaipėdos į Mažeikiuose vykstančius mokymus Šarūnui buvo tik juokingas atstumas. Dabar, aktyvus ne tik pratybose, bet ir kitoje kuopos veikloje, karys džiaugiasi, kad daug pasiūlymų turėjęs iš kitų kuopų (Klaipėdos, Kretingos), nesusiviliojo nė vienu iš jų, nepaliko ir neišdavė saviškių. „Tarnyba Savanorių pajėgo-

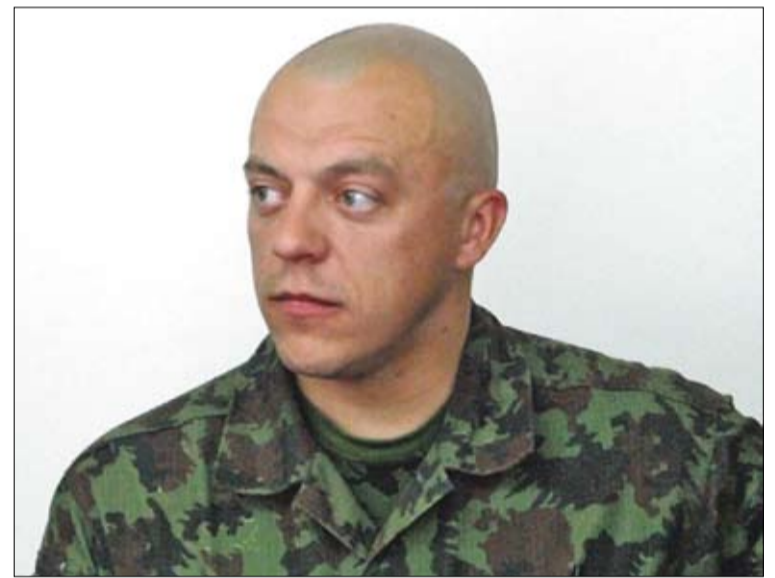
J. srž. **Gražvydas Nausėda**

se man yra labai svarbi. Puikus laiko praleidimas gamtoje, ypač kai orai nelepina. Mes juk „koviniai“! Šauni kuopa“, – šypsosi nepailstantis Šarūnas, jau devynerius metus važinėjantis iš pajūrio į Mažeikius.

Savanorių pajėgose tarnaujantis nuo 1996 metų j. srž. Gražvydas Nausėda taip pat būrininkas. Statybos įmonėje darbu vadovu dirbantis savaporis neslepia: „Tai kuopa, kurioje noriu dar ilgai tarnauti“. Paklaustas, ką mano apie kariuomenėje tarnaujančias merginas, Gražvydas nedaugžodžiavo: „...tegul tarnauja, kartais vaikinai neriasi iš kailio, kad tik mergina savanorė nepadarytų už jį geriau“.

Visada pasiruošęs padėti jaunesniems, pamokyti ir pats pasimokyti Gražvydas prasitaria, kad norėtų senų gerų pratybų: „Kaip prieš gerą dešimtį metų – keli šoviniai ir daug daug veiksmo. Dabar pratybos kitokios, mažiau improvizacijos. Neretai per pratybas reikia tik nuvykti į vietą, įsitvirtinti ir laukti „priešo“...“ – liūdna gaida baigia Gražvydas, bet nepamiršta pridurti: „Mes dar ilgai tarnausime šiose pajėgose“.

Belieka tik pridurti, kad mūsų kuopoje tarnauja nemažai patyrusių ir aktyvių karių, tad jauniui yra iš ko pasimokyti ir patirties pasisemti.

Gr. **Šarūnas Juodelis**Srž. **Erikas Pocius**

Anot savanorių – dabar pratybos kitokios, mažiau improvizacijos

NATO technologijos, kurias reikia ir galima turėti

Vyr. srž. Vytautas MICKEVIČIUS

NATO vyriausiosios jungtinių pajėgų vadovybės Europoje administracijos specialistas

III dalis. Dokumentų naudojimo sistema (DHS) ir tinklo Informacinis tinklas (NIP)

Kaip apsaugoti informaciją? Pirmas klausimas iškyla dirbant su „slaptai“ ar kitokias klasifikacijas turinčiais dokumentais. Pirmoji galimybė informacijai ištrukti – netinkamas dokumentų kaupimo bei saugojimo procesas. Kaip jos išvengti? Naudoti informacines technologines sistemas, leidžiančias tinkamai apdoroti dokumen-

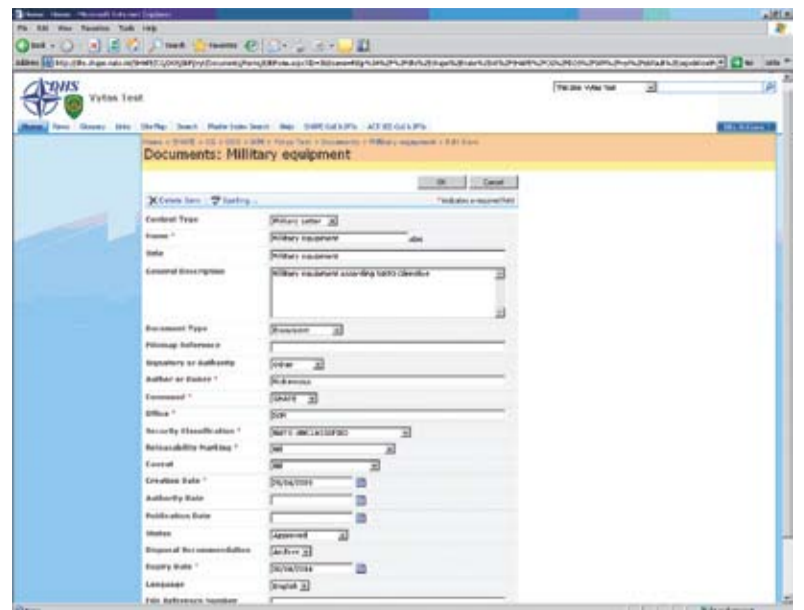
to saugojimą, suteikti sisteminę prieigą tik patvirtintiems vartotojams, turėti galimybę stebėti dokumento panaudojimo istoriją, visą tai galima pasiekti naudojant „Share Point Server 2007“ technologiją.

Kas yra „Share Point Server 2007“ technologija? Tai nauja serverio programa, priklausanti 2007 „Microsoft Office“ sistemai. Galime naudoti šią programą norėdami palengvinti bendradarbiavimą, įgyvendinti mokymo ar kitokius procesus ir suteikti prieigą prie informacijos, kuri būtina tikslams pasiekti. Naudojant svetainių šablonus ir kitas „Office SharePoint Server 2007“ priemo-

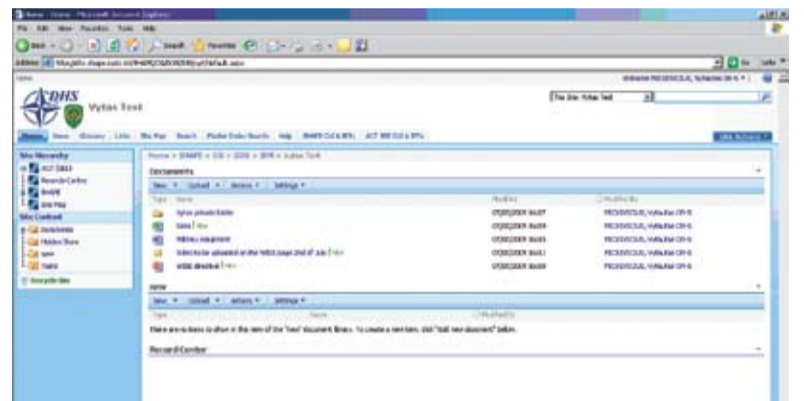
nes, galima greitai ir veiksmingai kurti svetaines, palaikančias konkretaus turinio publikavimą, turinio valdymą, įrašų tvarkymą ar žinių poreikius. Pavyzdžiui, galima kurti įvairaus lygio svetaines, tokias kaip informacinio tinklalapio svetainės, dalyvavimo internete svetainės ar specializuotas svetaines, tokias kaip turinio saugyklos arba susitikimų darbo sritys. Šios svetainės leidžia bendradarbiauti ir dalytis informacija su kitais. Be to, „Office Share Point Server 2007“ galime naudoti norėdami vykdyti efektyvius žmonių, dokumentų ir duomenų paieškas, kurti ir dalyvauti formomis valdomuose procesuose bei prieiti prie didelių verslo informacijos kiekių ir juos analizuoti.

Dokumentų naudojimo sistema (DHS), sukurta „Office SharePoint Server 2007“ ir „SQL Server 2005“ pagrindu. Sistemoje sukurtos NATO štabų struktūros, leidžiančios tiksliai identifikuoti kokiuose skyriuose ar padaliniuose patalpinti dokumentus. NATO strateginio ir operacinio lygio štabai, naudodami šią sistemą palengvina informacijos apdorojimą tarp visų lygių padalinių ir skyrių, sukurdami informacijos tvarkymo doktrinas.

Keliant dokumentą į DHS, sistema reikalauja užpildyti dokumentą, apibūdinti kilmę. Norint skubiai surasti šį dokumentą už-

2 pav. Dokumento identifikavimo užpildymo forma

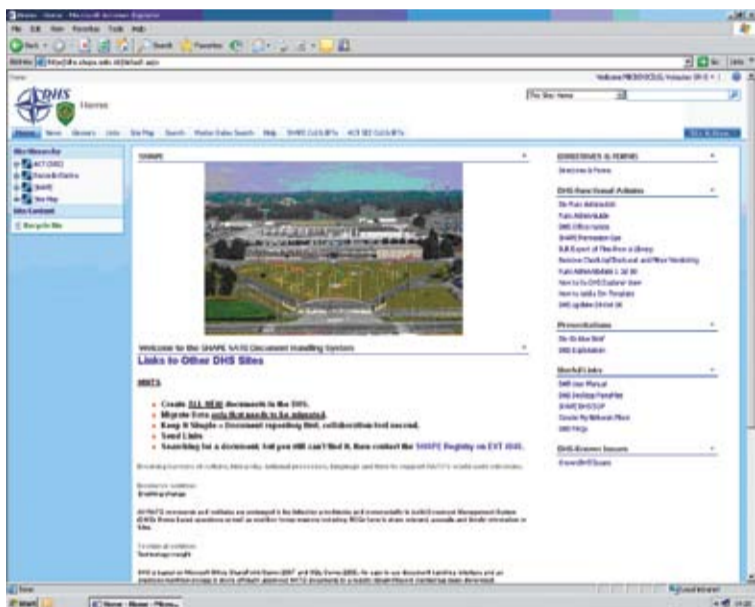
3 pav. Dokumentų saugykla

tenka žinoti kelis raktinius dokumento identifikavimo žodžius ir paieškos funkcija suras nuorodas į tą dokumentą akimirksniu.

Tinklo informacinis tinklalapis

Tai yra NATO netolimos ateities vizija: sukurti vienijančią tinklo sąsają aplinkos palaikymo sistemos (WISE), užduočių skyrimo

ir valdymo sistemos (TT) bei dokumentų naudojimo sistemos (DHS) bendrą sistemą, jau minėtu „Office Share Point Server 2007“, leidiančiu sustiprinti informacijos saugumo ir komunikavimo tarp NATO štabų procesus. Sistemos vartotojas turės prieigą į visas šias sistemas iš vienos, jau bendros informacinės sistemos NIP.

1 pav. SHAPE DHS sistemos sukurtas tinklalapis

Kariai ir civiliai savo jėgas išbandė dviračių žygyje Lietuvos tūkstantmečiui paminėti

Giedrė SABALIAUSKIENĖ

KPAT viešųjų ryšių skyrius

Karo prievolės administravimo tarnyba birželio 29–liepos 5 d. surengė dviračių žygį per Lietuvą karių ir civilių ištvermei išbandyti ir šalies tūkstantmečiui paminėti. Žygio dalyviams sudominti buvo pasirinkta įspūdinga trasa, nuo Klaipėdos miesto, per vidurio Lietuvą iki Šiaulių. Siekiant pritraukti kuo daugiau dalyvių, karių ir civilių iš krašto apsaugos sistemos, informacija ir kontaktai apie dviračių žygį buvo paskelbti vidiniame KAS puslapyje. Šis žygis buvo tikras ištvermės ir ryžto išbandymas tiek kariams ar civiliams, tiek vaikams. Apie tai kalbėjomės su

KPAT Klaipėdos karo prievolės centro Klaipėdos teritorinio skyriaus vedėju ir žygio iniciatoriumi kpt. Jonu MELDAIKIU.

– Kaip kilo mintis surengti dviračių žygį?

– Iš pradžių ketinome į žygį vykti keturiose, tiesiog pramogai, bet vėliau susidomėjimas kelione išaugo ir pasklido tarp KPAT darbuotojų. Vėliau, šiek tiek pareklamavus, atsirado daugiau norinčių prisijungti ir iš kitų Lietuvos kariuomenės padalinių bei Lietuvos šaulių sąjungos.

– Ar pasiteisino žygio idėja?

– Aš manau, kad pasiteisino visu 100 procentų. Žygis pavyko puikiai. Komandos fizinis pajėgumas buvo net per geras. Kariai ir civiliai įrodė, kad jiems ištvermės ir ryžto tikrai netrūksta, entuziazmo – taip pat. Visi dalyviai įspūdžių gavo daugiau nei tikėjosi ir pamatė tikrai vaizdingų Lietuvos kraštovaizdžių. Džiaugiuosi, kad visi patyrė daug teigiamų emocijų. Kitą vasarą, jeigu tik galimybės leis ir norinčių dalyvauti bus, dviračių žygį būtinai organizuosime vėl.

– Iš kokių Lietuvos kariuomenės dalinių kariai dalyvavo šiame žygyje?

– Džiugu, kad susidomėjimas

žygiu buvo nemažas, nors reklamos ir nebuvo daug. Dalyvavo KPAT administracijos, Klaipėdos ir Panevėžio KPC, Didžiosios kunigaikštienės Birutės motorizuotojo pėstininkų bataliono, Karinių jūrų pajėgų, Vytauto Didžiojo jėgerių bataliono, Oro gynybos bataliono, Didžiosios Kovos rinktinės 806-osios savanorių kuopos, Juozo Vitkaus-Kazimieraičio inžinerijos bataliono, Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Kęstučio motorizuotojo pėstininkų bataliono kariai ir darbuotojai ir net 4 Lietuvos šaulių sąjungos jaunieji šauliai. Buvo tikrai smagu stebėti ir du vai-

kus 6 ir 9 metų, minančius dviračių pedalus. Galima drąsiai sakyti, kad jaunajai kartai ištvermės taip pat netrūksta.

– Kiek kilometrų įveikėte žygio metu ir kiek asmenų dalyvavo?

– Per 9 žygio dienas dalyviai nuvažiavo 795 km., iš jų žvyruotais keliais – 125 km. Tam tikrais etapais nauji žygeiviai prisijungdavo arba baigdavo žygį. Visą maršrutą įveikė 7 dalyviai, tarp kurių buvo ir viena moteris. O iš viso ant dviračių per visą žygį sėdėjo ir pedalus minė 31 žmogus. Žygį pradėjo 12 dalyvių, o baigė 15. Ties Molėtais dalyvių skaičius pasiekė rekordinį – 21.

– Kokias vietas ar miestus aplankėte?

– Žygio maršrutas tęsėsi nuo Klaipėdos mieste esančio Sukilėlių paminklo per Šilutę, Jurbarką, Kauną, Kaišiadoris, Kernavę, Molėtus, Uteną, Anykščius ir baigėsi Šiauliuose, prie Rėkyvos ežero. 14 rajonų, 51 miestelis ir nesuskaičiuojama daugybė kaimų ir kaimelių. Žygio maršrutas pasirinktas neatitiktinai. Aplankytos pily, bažnyčios, piliakalniai, obeliskas ir begalė paminklų, skirtų Vyčio apygardos partizanams, II pasaulinio karo belaisviams pagerbti. Manau, kad šiame žygyje dalyvavę asmenys prasmingai ir aktyviai pailsėjo.

Tūkstantmečio dviračių žygio dalyviai

KPAT nuotr.

Aštuoni paminklai senajai karininkijai

Ats. kpt. **Vytautas VOVERIS**
„Savonorio“ redaktorius

Birželio 28-ąją Vilniaus karininkų ramovėje ir liepos 17-ąją Kauno karininkų ramovėje pristatytas enciklopedinio leidinio „Lietuvos kariuomenės karininkai 1919-1953 m.“ aštuntasis tomas. Leidinį, skirtą Lietuvos karininkų atminimo įamžinimui, rengė Lietuvos nacionalinis muziejus ir Lietuvos kariuomenės karių, nukentėjusių nuo sovietinio ir nacistinio genocido, artimųjų sąjunga (LKKAS).

Aštuntajame tome tęsiamas ankstesniuose leidinio tomuose pradėtas Lietuvos kariuomenės karininkų biografijų spausdinimas abėcėlės tvarka. Šiame, paskutiniame biografiniame tome, pateikiamos biografijos nuo T iki Ž. Kita, jau paskutinįjį, tomą rengėjai yra numatę parengti ir išleisti kaip apibendrinamąją leidinio dalį.

Aštuntasis tomas skiriamas Lietuvos kariuomenės 90-mečiui.

Leidinyje skaitytojai ras informacijos apie Lietuvos karininkų išsilavinimą, tarnybą, apdovanojimus, šeimas, civilinę veiklą, likimus. Didelė dalis biografijų iliustruotos archyvinėmis nuotraukomis.

Rengėjai yra numatę išleisti devynis leidinio tomus, iš kurių aštuoni biografiniai, išleisti, devintasis, apibendrinamasis, – atsisiras vėliau.

Prieš dešimtmetį pradėtas darbas beveik baigtas. Beveik, nes dar reikia parengti ir išleisti devintąjį tomą.

1999 m. LKKAS pirmininko dr. Vytauto Jasulaičio (1929–2003), artilerijos pulkininko Vinco Jasulaičio, pusanatro dešimtmečio pra-

leidusio rusų lageriuose bei tremtyje, sūnaus iniciatyva nutarta surinkti ir išleisti Pirmosios Respublikos visų karininkų biografijas, pridėdant dar ir partizaninio karo vadus, nes jie taip pat yra mūsų tos pačios kariuomenės kariai. Sumanymas daug kam nepatiko, kiti tiesiog netikėjo, kad nedidelė grupė žmonių, tarp kurių nė vieno istoriko profesionalo, gali sėkmingai padaryti tokį didelį darbą visuomeniniais pagrindais.

LKKAS pinigų neprašė, o ėmėsi darbo ir jau 2001 m. buvo išleistas pirmasis tomas. Kuklus ir netobulas, žmonės – inžinieriai, gydytojai, ekonomistai, mokytojai – dar neturėjo įgūdžių dirbti archyvuose, nežinojo fondų. Jeigu tik archyvuose! Duomenis – po kruopelytę, po faktelį – teko rinkti visur, kur tik įmanoma, ieškoti karininkų artimųjų Lietuvoje ir užsienyje, ir dar tuos, dokumentais nepagrįstus, faktus tikrinti. Juk kaip dažnai būna? Vienas raštininkas lengva ranka kažką parašo, remdamasis nuogirdomis ar manydamas, kad taip galėjo būti, kitas, tingėdamas ieškoti šaltinių, pirmojo prasimanymą paprasčiausiai pakartoja kaip tikrą faktą. Ir tai keliauja iš vieno leidinio į kitą, iš vieno straipsnio į kitą straipsnį. Tokių dalykų bent jau pradžioje pasitaikydavo ir enciklopediniame leidinyje.

Mažas pavyzdėlis. Plk. Povilas Meškauskas, buvęs mūsų karo atašė sovietų Rusijoje. Kažkas parašė, kad jis 1941 m. birželio 14-ąją areštuotas kartu su šimtais kitų lietuvių karininkų. Taip, deja, parašyta ir leidinio V tome, ir tai klaida. Pulkininkas dėstė artileriją Vilniaus pėstininkų mokykloje ir, kilus karui, su visa mokykla buvo varomas į Rusiją. Lietuvių bataliono kariūnai beveik visi iš Raudonosios armijos sugebėjo pabėgti, pasiliko tik tokie, kaip Vilenskis, Švarcas, Španas ar Michail Grinkus, Vikentij Ragauskas. Rusų kariūnų bataliono taip pat beveik nebeliko, bet jų likimas mūsų nedomina. Nuo lietuvių dėstytojų nenuleido akių nei komisari, nei „politrukai“. Kadangi mokyklos neliko, Meškauską paskyrė 179-osios šaulių divizijos artilerijos štabo viršininko pavaduotoju. Liepos 3 d. Velikije Lukuose jį areštavo du iš baimės pakviesę ir sužvėrėję enkavėdistai Jacovskis ir Krestjanovas (ne kokie valkatos atėjūnai, o „savi“, Lietuvoje gimę ir užaugę). Pulkininko tėvai turėjo 2 hektarus žemės, vieną karvę ir arklį, Norilsko lageriuose NKVD visus metus negalėjo Meškauskui sukurti bylos. Dirbdamas Maskvoje pulkininkas puikiai susipažino su rusiškais papročiais, lageryje elgėsi labai santūriai, enkavėdistai ilgai suko galvas už ką jį nuteisti? Ir tada NKVD ypatingasis pasitarimas už akių nuteisė pulkininką štai už ką: dirbdamas atašė Maskvoje ir grįžęs į Kauną pokalbiuose su gen. Raštikiu ir kariuomenės štabo viršininku gen. Pundzevičiumi galėjęs reikšti antisovietines mintis! 10 metų lagerių ir 5 metai tremties. Sovietinio teisingumo šėdėvas!

Šis pavyzdys rodo, kad pasitikėti galima tik šaltiniais, bet ne „laisvąją spaudą“, internetiniais balsais ar memuarais. Kadangi prie leidinio ir aš esu prikišęs nagus (labai nedaug), tai tokių istorijų kaip Meškausko galėčiau papasakoti daugybę. Leidinyje pateikiami tik sausi, lakoniški faktai, o žmonių gyvenimai tautinės demokratijos pagrindais tvarkomoje Pirmojoje Respublikoje, dalyvavimas Nepriklausomybės kare, tarnyba, buitis, okupacijos, tremtis, lageriai, kovos partizanų gretose, prievartinė tarnyba daugiau į koncentracijos stovyklą, bet ne į kariuomenę panašioje sovietinėje armijoje, tautinė spauda lieka už tų kelių žmogaus gyvenimui skirtų sakinių. Kai kurios biografijos striukos, nes trūksta duomenų, pasitaiko ir klaidelių, bet svarbiausia, kad jos, tos biografijos, yra. O jų viso labo 7022, ir dabar jau galime tvirtinti: jeigu pavardės sąvade nėra, tai tokio karininko Lietuvoje ir nebuvo.

Mirus dr. V. Jasulaičiui, darbui vadovavo Vytautas Zabieskas, energingas, pareigingas, turintis tikro vadovo savybių.

Beje, apie pareigingumą. Dirbant nepasitaikė atvejų, kad žmogus pažadėtų padaryti ir užmirštų, nepadarytų, sakytų, sirgau, neturėjau laiko ar dar kas... O juk tai jau nebe pirmos jaunystės žmonės, ne vienas perėjęs lagerius, tremtis, už kurias Rusija dar nėra lietuviams sumokėjusi nė cento. Daugeliui ir „brangioje Tarybų Lietuvoje“ nebuvo lengva. Kai okupacinio režimo pareigūnų, komunistų partijos veikėjų vaikus į aukštąsias mokyklas priiminėdavo pagal atskirą, specialų sąrašą (stojamieji egzaminai tik formalumas), tai „buržuazinių“

karininkų, tremtinių vaikams ten patekti buvo ypač sunku, į kai kurias specialybes visai neįmanoma. O vis tiek dauguma jų baigė mokslus, tapo puikiais specialistais.

Aš nenorėčiau jų čia vardinti. Viena, tai užimtų daug vietos, antra, galiu kai ką netyčia ir praleisti, o dirbo visi. Bet kelias pavardes paminėti privalau. Tai dar likę gyvi, jau labai garbingo amžiaus Pirmosios Respublikos karininkai: 1931 m. karo mokyklą baigęs, į antrąjį šimtmetį įkopęs dim. mjr. Kazys Baršauskas, 1932 m. karo mokyklą baigęs ir neseniai šimtąsias gimimo metines atšventęs dim. mjr. Augustinas Bernadišius, 1935 m. karo mokyklą baigęs dim. plk. ltn. Antanas Navaitis, 1939 m. karo mokyklą baigęs dim. mjr. Stasys Zaikauskas.

Leidinyje galbūt ir nebūtų pasirodęs, jeigu jo rengėjai nebūtų pačioje pradžioje susitikę su Lietuvos nacionalinio muziejaus direktore Birute Kulnyte. Įvairios valdžios įstaigos kratėsi: leiskit, bet pinigų neprašykit, tik direktorės nuomonė buvo kitokia, lietuviška: leiddžiam, reikia įamžinti okupantų rusų ir vokiečių sunaikintą mūsų tautos sluoksnį. Už tai gerbiamajai direktorei savotiškai atsidėkoti. Yra vienas žmogelis, kuris, kai tik pasirodo eilinis leidinio tomas, apklakto įvairias valdžios įstaigas su skundais. Matydamas, kad nieko nepasiekia, jis Nacionalinį muziejų padavė į teismą! Kam tokį blogą ir žalingą leidinį leidžia.

Man šie aštuoni tomai primena aštuonis tvirto lietuviško akmens paminklus senajai mūsų karininkijai. Atmintis dyla, mediniai paminklai sutrūnija, bet knygos negeda. Kas parašyta, tas ir išlieka.

Kalbos kertelė

Dingtelėti, toptelėti, kvoštelėti, smilktelėti...

Ats. ltn. **Vidmantas KUPREVIČIUS**

Didžiosios Kovos rinktinė, LKSD

Kartais mums topteli galvon, ką kaip ir koku būdu reiktų padaryti. Dingteli mintis apie Dievą, pareigą, gyvenimo prasmę, apie artimą žmogų. Taip ir pasakome tada (sau ar kitiems), kad smilktelė ir nuveria supratimas, jog, Mačernio žodžiais, žmogau, gyvenimo ištroškęs amžino, neamžinas esi. Būna juk, kad nerandame, kaip išspręsti lygtį, išnarplioti kokią senųjų išminčių sentenciją, ar sukurti rašinio krėklus, – šiaip tarsi ir kuriam laikui „pamirštame“, kad reikia surast atsakymą. Tik netikėtai, kad kvoštels. Ir sprendimas – kaip ant delno. Akademini didysis lobynas – „Lietuvių kalbos žodynas“ (ir jo elektroninė versija www.lkz.lt, kurios ir kompaktinė plokštelė rengiama) siūlo daug gražių vaizdingų sakinių, kuriais čia ir pasinaudota: Dirbtuvininkui ir kvoštelėjo į galvą, ir atsiminė, kad jis kitąsyk čia pa-

pjovė žmogų (iš dr. J. Basanavičiaus užrašytos pasakos); Tik dingt ir atsiminiau! Dingt – nėra arkliai! Man ir sykais dingtelia, kad jis miršta. Vienu metu jam smilktelėjo mintis išplėsti ginklą ir trenkti budeliui į galvą. Antanukui dar toptelėja klausimas, kas gi kiškučiui tuos kepalėlius daro, kas gi jam duonelę minko? (Vincio Krėvės sakiny). Lietuvių kalbos aruoduose yra nemaža žodžių, kuriais galima nusakyti būseną, kai staiga ateina į galvą aiški raiški mintis ar supratimas.

Vienok kartais tenka išgirsti tariant žodį, kuris visiškai nesusijęs su šio straipsnelio antraštėje parašytomis ir teiktinomis kalbėtimis. Kartais sakantysis (o – podraug – klystantis) nepamano, kad pasiduoda didžiausiai klastai bei apgaulei, kai taria taisyklingai skambantį lietuvišką žodį, tačiau suteikia jam tik svetimos kalbos sistemai būdingą reikšmę ir prasmę. Todėl atmintina, kad primesti tegalima kokio šėko į duobę, pakratų karvėms kūtėje, akmenų į kaimyno daržą...

Penkiolika strazdanų

Kpt. **Ramūnas RAZGUS**

Žemaičių rinktinės štabo S5 skyriaus viršininkas

Taip vadinosi birželio 19–26 dienomis Stepono Dariaus gimtinėje netoli Judrėnų kaimo Klaipėdos rajone veikusi skautų vasaros stovykla. Ją suorganizavo Lietuvos skautijos Klaipėdos krašto „Pamario“ tuntas. Čia stovyklavo daugiau kaip pen-

kiasdešimt skautų nuo 6 iki 50 metų amžiaus.

Birželio 22 d. Žemaičių savanorių rinktinė ir Klaipėdos karo prievolės centras skautams surengė ginklų parodą, organizavo sportines varžybas, supažindino su Lietuvos kariuomene. Kariams ir patiems buvo įdomu susipažinti su skautiško gyvenimo ypatumais.

Stovyklos organizatorių nuomone, kiekvienas skautas, pabu-

vęs tokioje stovykloje, įgauna ne tik skautiškos, bet ir gyvenimiškos patirties. Vyresnieji skautai, skautų vadovai čia tobulina vadovavimo įgūdžius, o jaunieji mokosi praktinių dalykų (sukurti laužą, pastatyti palapinę, gaminti valgi, susisiūti drabužius ir pan.).

Pasak vieno iš stovyklos iniciatorių kunigo Viliaus Viktoravičiaus, stovykloje jaunieji skautai mokosi savarankiškumo, iniciatyvumo. Lietuvai reikalingi teisingi ir ryžtingi žmonės.

Skautišką priesaiką priėmus

Autoriaus nuotr.

Iškilmingai paminėjome Lietuvos vardo tūkstantmetį

Idėja Lietuvos himnu apjuosti viso pasaulio tautiečius gimė „Ambersail“ jachta plaukiantiems buriuotojams, lankant pasaulio lietuvių bendruomenes. Buriuotojų rankose – visą pasaulį apiplaukusi Lietuvos trispalvė.

Dovana Lietuvos tūkstantmečiui. Panevėžyje Valstybės dienos išvakarėse Skaistakalnio parke Vyčio rinktinės 501 pėstininkų kuopos karys savanoris gr. Gintaras Vilniškis Lietuvos tūkstantmečio minėjimo proga pagerino pasaulio svarsčio stūmimo rekordą. Jis be poilsio, tik keisdamas rankas, iškėlė svarstį 1000 kartų. Iki to momento pasaulio rekordas buvo 740 kartų per valandą. Gr. Gintaras Vilniškis per 1 valandą 32 kg svarstį iškėlė 820 kartų, o per 1 valandą ir 16 minučių išstūmė tūkstantį kartų.

Lietuvos svarsčių kilnojimo federacija sieks šį rekordą užregistruoti Lietuvos rekordų bei Gineso rekordų knygose. Be to, Gintaras Vilniškis yra Lietuvos svarsčių kilnojimo federacijos prezidentas bei Pasaulio senjorų svarsčių kilnojimo čempionatų nugalėtojas, daugkartinis Lietuvos čempionas ir rekordininkas dažniausiai dalyvaujantis 70–75 kg svorio kategorijose.

J. psk. **Artūras IVANOVAS**
Vyčio rinktinės štabas

Gr. Gintaras Vilniškis tūkstantmečio proga Lietuvai dovanavo rekordą.
Vyčio rinktinės archyvo nuotr.

Liepos 5 dieną, Vinco Kudirkos paminklo atidarymo metu, vilniečiai bei miesto svečiai V.Kudirkos aikštėje 21 valandą Lietuvos laiku kartu su visais pasaulio lietuviais sugiedojo „Tautiška giesmė“.

Valstybės – Mindaugo karūnavimo dienos išvakarėse „Tūkstantmečio odisėjos“ iniciatyva pirmą kartą lietuviai vienu metu visame pasaulyje giedojo savo valstybės himną, pranešdami apie Lietuvos vardo tūkstantmetį. Idėja savo himnu apjuosti viso pasaulio tautiečius gimė „Ambersail“ jachta plaukiantiems buriuotojams, lankant pasaulio lietuvių bendruomenes. Nuostabi idėja, suradusi daugybę gerbėjų, vėliau pavirto į pilietinę iniciatyvą. Vilniuje liepos 5-ąją patriotų traukos centru bei himno giedojimo susibūrimo vieta tapo Vinco Kudirkos aikštė. Čia, likus pusvalandžiui iki istorinio himno giedojimo, vyko paminklo Lietuvos himnui ir jo autoriui Vincui Kudirkai atidengimo ceremonija. Po oficialios šventės dalies, atidengiant V.Kudirkos paminklą, visi susirinkusieji, kartu su chorą, užtraukę „Lietuva, Tėvyne mūsų...“ vienu metu su visame pasaulyje išsibarsčiusiais lietuviais sugiedojo savo valstybės himną.

Į V. Kudirkos aikštę atgabenta bronzinė A. Sakalausko sukurta 3,7 metro aukščio V. Kudir-

Atidengiant V. Kudirkos paminklą, visi lietuviai vienu metu visame pasaulyje sugiedojo Tautiška giesmę.

Vrš. Eugenijaus Žygaičio nuotr.

kos skulptūra liko uždengta iki pat oficialios pristatymo ceremonijos liepos 5-ąją. Pagal projekto autorių sumanytą Paminklo stilizuotoje varpinėje įmontuotas lazeris apšvies Lietuvos himno žodžius, nuo postamento žemyn leis vandens kaskada, o paminklo priekyje stovės Vinco Kudirkos skulptūra.

Liepos 6 dieną Lietuva minėjo Valstybės – Lietuvos Karaliaus Mindaugo karūnavimo – dieną ir Lietuvos vardo tūkstantmečio paminėjimą. Ta proga Vilniuje, Simono Daukanto aikštėje, vyko valstybės ir istorinės valstybės vėliavų pakėlimo ceremonija.

Ceremonijoje dalyvavo Respublikos Prezidentas, Lietuvos Respublikos Seimo, Vyriausybės vadovai, krašto apsaugos sistemos vadovybė, diplomatinio korpuso nariai, Vilniaus apskrities ir miesto vadovai, oficialūs svečiai, sostinės svečiai ir miestiečiai.

Renginio metu S. Daukanto aikštėje prie Lietuvos Respublikos Prezidento rūmų į iškilmingą rikiuotę stojo Garbės sargybos kuopos kariai ir Lietuvos kariuomenės orkestras.

Ceremonijos metu kariuomenės orkestrui atliekant Lietuvos Respublikos himną kariai iškilmingai pa-

kėlė Valstybės ir istorinę valstybės vėliavas.

Ceremonijos pabaigoje buvo iššautos senovinio pabūklo šventinės salvės: „Karaliui Mindaugui“, „Lietuvos valstybei“ ir „Lietuvos vardo paminėjimo tūkstantmečiui“. Salves su istorine XVIII a. patranka atliko Kauno karo istorijos klubo prie Vytauto Didžiojo karo muziejaus nariai.

Prieš ceremoniją Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopos kariai ir Lietuvos orkestras S.Daukanto aikštėje šventės belaukiantiems svečiams ir miestiečiams atliko parodomąją programą.

Vėliau Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kariai su XIV a. apranga ir ginkluote dalyvavo simbolinėje LDK Valdovų rūmų atidarymo ceremonijoje.

„Savanas“, KAM inf.

Kariai iškilmingai pakėlė valstybinę ir istorinę vėliavas.

Alfredo Pladžio nuotr.

Savanas, SL 1469.

steigėja Savanoriškoji krašto apsaugos tarnyba.
leidžia Krašto apsaugos savanorių pajėgos.
Laikraštis išeina vieną kartą per mėnesį.

Eina nuo 1991 02 09

Redakcijos adresas: 2056 Viršuliškių 36,

Vilnius, Tel.: 242 77 56. El. paštas: Vilius.Dziavecka@mil.lt

Spausdino „Respublikos“ spaustuvė, M.Sleževičiaus g. 7, Vilnius.

Ofsetinė spauda, 2 sp. lankai. Tiražas 2000 egz.

Indeksas 0099

Redaktorius ats. kpt. Vytautas Voveris.

Korespondentas gr. Vilius Džiavečka.

Dizainerė Jurgita Šeštokaitė.

Rinko ir maketavo UAB „Valstiečių laikraštis“

Kaina 1 Lt 20 ct